

2010-11-11

Fra Bygdeforskning v/Egil Petter Stræte

Tilsvar til rapport R-2010-086 fra Econ Pöyry: ”Brukerundersøkelse, kundetilfredshet i forvaltningen og næringslivet som brukere av LMDs forskningsinstitusjoner”

Econ Pöyry har tatt til følge noen av våre tidligere merknader til deres undersøkelse, men det er fortsatt vesentlige svakheter ved rapporten. Særlig sammendraget består av lite presise utsagn som gir rom for mistolkninger. Vi har derfor noen kommentarer som vi ber følger rapporten i den videre behandlingen.

Hovedinnvendinger til omtalen av Bygdeforskning i rapporten fra Econ Pöyry:

1. I kapittel 8 ”Avsluttende vurderinger på tvers av instituttene” gis det en god kontekst for brukerundersøkelsen og forskningsinstituttene, noe som er viktig for å se helheten. Dette gjenspeiler seg ikke i sammendraget.
2. I sammendraget står det at noen peker på at Bygdeforskning har et ideologisk utgangspunkt knyttet til å fremme utvikling i Bygde-Norge, og at dette kan svekke vår troverdighet (side 4). Dette gjentas også på side 47 og 48. Det svekker rapporten at den ikke i større grad reflekterer over det faktum at alle forskningsinstitusjoner har et formål – noe som avgrenser deres virksomhet tematisk. Særlig samfunnsforskning belyser tema som kan være politisk kontroversielle. Dette må ikke forveksles med ”ideologiproduksjon”, da de vitenskapelige kravene til kunnskapsproduksjonen er de samme som for all annen forskning.
3. Å brukervurdere samfunnsfaglig og naturvitenskapelig forskning sammen er krevende. Econ Pöyry har ikke klart å trekke fram særtrekkene ved fagene (jf. også punktet over), slik Econ Pöyry selv påpeker forskjeller i kapittel 8, side 73: ”... kan tilbakemeldingene vedrørende Bygdeforskning bli noe farget i en negativ retning fordi brukerne vi har intervjuet ikke opplever kunnskapsproduksjonen som virksomhetskritisk på lik linje med for eksempel Bioforsk og Veterinærinstituttet.” Det betyr at vi som lesere ikke kan vite om det er trekk ved fagene som gjør at brukervurderingene er ulike eller om det er instituttenes virksomhet som gjør vurderingene ulike. Det er for eksempel ikke vanskelig å forstå at Bygdeforskning som et samfunnsvitenskapelig institutt har vanskeligere for å finne betalingsvillige brukere for allmenn samfunnsforskning enn et naturvitenskapelig institutt som blant annet arbeider med kunnskap om produkter som omsettes av bedrifter i et marked.
4. Det er en upresis framstilling i rapporten som gjør at det er uklart om det er enkeltutsagn og enkeltbrukere som preger konklusjon og framstilling i rapporten. Dette framstår enda sterkere i sammendraget som er mindre balansert enn framstillingen i kapitlet om Bygdeforskning.
5. Det er i liten grad tatt hensyn til ulikheter i størrelse på instituttene i analysen. Det er for eksempel naturlig at et mindre institutt har langt færre oppdrag og brukere enn et større institutt.